

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 89. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639967093536.pdf> (tilgået 27. november 2021)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

↪ Jmedens *Ramshart* var i *Holland* havde *Obrist Lieutenant Ellebracht* forelsket sig i mig, og forstaaet den Kunst ganske at Bringe min Moder paa sin Side. Da nu *Ramshart* kom hjem, gik min Ulykke først ret an; hidindtil havde min Moder været meere god end haard imod mig, men da hun merkede, at alle hendes Forestillinger om *Ellebrachts* Fortienester og inderlige Kierlighed til mig var uden Nytte, saa gjorde hun mig ikke allene hvert Øyeblik af mit Liv elendigt og ubehageligt, men hun opirrede endog min Fader imod mig, som hun forhen havde søgt at tale til rette. Tillad mig, min Ven, at indbefatte det Tids Rum fra 1751 til 1754 hvis Erindring er mig alt for smertelig, i disse faa Ord, at jeg i disse tre Aar udstod alle de Piinsler, som Hug og Slag undtagen, Overmagten kan tilføge. Jeg spiiste min Mad med Graad, jeg forlod Sengen med Angst, og Lagde mig med Gremmelse; Jeg havde troet, at man, naar man saae hvor lidet det hialp, skulde omsider Blive kied deraf og lade sig nøye med mit hellige og dyre Løfte, at jeg aldrig vilde eller skulde gifte mig uden deres Villie. men det var dem ikke nok;> jeg skulde viise Afskye og Foragt imod den Karl. Om Døden havde staaet mig for Øye, saa havde jeg ikke kundet Bare mig for at sige, at hans Stand og Vilkor vegede op imod mine, at han ingen Afskye havde fortient af mig og endnu mindre Foragt. Den eneste Husværelse jeg [90](#) fandt i denne Forfatning var at Beegne min Moders Yndling med al den Afskye og Foragt, som hun krævede af mig til den hun ikke kunde lide. Da jeg havde ført dette liv noget meere end et Aar Blev jeg meget syg, men endskiønt *Wolert* sagde: at Grunden til min Sygdom var Gremmelse, saa skaanede man dog mit Liv og Helbred saa lidet, at man neppe lod mig komme op af Sengen førend Forfølgelsen paa nye <to> Begyndelse. I Aaret 1754 skulde han gaae paa *Enrolleringen* i Fyen. Jeg skrev ham altsaa til, at da jeg ingen Muelighed saae til at faae mine Forældres Samtykke, saa bad jeg ham paa det indstændigste at søge om en Pige han kunde leve lykkelig med; thi saa snart han var gift tvivlede jeg ikke paa, at jeg io fik Tilladelse at omgaaes og elske ham som en Broder, og til et Beviis paa, at min eneste Hensigt ved denne Begiering var den anførte, gjorde jeg ham en hellig Eed, at han aldrig skulde see mig Blive en Anden til Deel. Hans Svar Bestod i Klagemaal over min liden Kierlighed til ham, og hvor unyttig min Begiering var til at naae mit Øyemeed; thi dersom han opfyldte den, saa maatte han skye min Nærværelse over alt for ikke at fatte Afskye for sin Kone. Et halv Aar førend han skulde afløses styrtede han med en Hest, og nogle Dage før end han skulde kom<m>e herover havde han Bryllup, men lod sin Kone Blive hos sine Forældre, men da han Blev saa meget slet skrev hans Syster efter hende uden hans Villie og Vidende, saa hun kom her sidst i *Junij* Maaned, og midt i *Julij* 1756 døde han.